

מ"ת 20246/01/19 - א"א נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 20246-01-19 מדינת ישראל נ' א"א

בפני
המבקש
נגד
המשיבה
כב' השופט מורן מרגלית, סגן נשיא
א"א
מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה להורות על ביטול התנאים המגבילים אשר הוטלו על המבקש במסגרת הליך זה ובין היתר, לבטל את מעצר הבית, תוך מתן אפשרות למבקש לחזור להתגורר בביתו במושב ד'.

טיעוני המבקש:

בקצרה יאמר, כי בבסיס הבקשה ניצבת העובדה כי ביום 21.5.19 התקיימה ישיבת הוכחות בה העידו שני שכניו של המבקש, ומשכך, כך לטענת ב"כ המבקש, החשש מפני שיבוש הליכי המשפט בתיק זה הוסר.

ב"כ המבקש ציין, כי המבקש מצוי מזה כחצי שנה במעצר בית במושב ד' כאשר רק לפני כחודשיים הותר לו לצאת לעבודה.

תשלום שכר הדירה מכביד מאוד על המבקש והוריו, אשר מסייעים לו לשאת בנטל זה וצוין שהמבקש מחויב בנוסף אף בתשלום דמי מזונות.

כן צוין, כי המבקש מצוי בפיקוח קצינת מבחן ומשתתף בקבוצות מטעם שירות המבחן ולא נרשמה לחובתו כל הפרה של תנאי שחרורו.

לפיכך, כאמור, עתר המבקש לבטל את תנאי חלופת המעצר בה הוא נתון ובכלל זה להתיר לו לחזור להתגורר במושב ד'.

במסגרת הדיון בבקשה אשר התקיים ביום 10.6.19, ציין ב"כ המבקש כי מטרת הבקשה הינה למזער את הוצאותיו הכספיות של המבקש וציין, כי רעייתו וילדיו של המבקש מתגוררים בד'.

ב"כ המבקש ציין עוד, כי במידה והמתלוננת מפחדת מן המבקש הרי שיכולה היא לפנות למשטרה.

טיעוני המשיבה:

המשיבה מתנגדת לבקשה.

במסגרת תגובתה מיום 30.5.19 ציינה המשיבה, כי המדובר במבקש בעל מסוכנות לביטחון הציבור ורכושו בכלל ולמתלון בפרט.

כן צוין, כי בתיק זה כבר הוקלו תנאי שחרורו של המבקש מספר פעמים והותר לו לשנות את מקום חלופת המעצר ולצאת לעבודה.

קבלת הבקשה, כך לטענת המשיבה, תאפשר למבקש לחזור לביתו אשר מצוי בשכנות לביתו של המתלון ואחותו (עדי התביעה 1 ו-2).

אכן, עדי התביעה שאינם שוטרים כבר העידו ואולם, כך לטענת המשיבה, מעדותה של עדת התביעה מס' 2 עולה כי היא מפחדת מן המבקש אף כיום.

המבקש, פרץ לבית המתלון הסמוך לבית המתלוננת, וגנב משם תכשיטים בהיקף כספי ניכר.

במסגרת הדיון שב וציין ב"כ המשיבה את פחדיה של המתלוננת מפני המבקש וציין, כי התנאים בהם מצוי המבקש אינם מכבידים.

בהקשר זה צוין ב"כ המשיבה, כי הוא נכון להסכים להקלות נוספות בתנאי שחרורו של המבקש ואולם, המשיבה עומדת על התנגדותה להתיר למבקש לחזור למושב.

דין והכרעה:

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש מקום להקל בתנאי שחרורו של המשיב ואולם, אין מקום להתיר לו לחזור בשלב זה למושב ד' ואנמק.

כבר בתחילה יצוין, כי מעיון בבקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו עולה, כי נטען כי קמה כנגדו עילת מעצר מחשש לפגיעה בביטחון הציבור וברכושו.

במסגרת הדיון אשר התקיים בתיק זה ביום 9.1.19 הסכים ב"כ המבקש לקיומה של עילת מעצר זו.

זה המקום לציין, כי מסוכנותו של המשיב דנן נלמדה אף מעברו הפלילי כפי שצוין בבקשה להורות על מעצרו עד לתום ההליכים אשר כוללות 3 הרשעות קודמות בעבירות אלימות.

מתסקיר המעצר מיום 5.2.19 עולה כי ביחס לעברו הפלילי, המדובר בעבירות אלימות בתוך המשפחה ואשר בגין אחת ההרשעות אף ריצה המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים.

כמו כן, המדובר באירוע חמור ביותר בו נטען כי המבקש פרץ לבית שכנו וגנב תכשיטי זהב מחדר השינה בשווי של **13,900 ₪**.

למותר לציין, כי ביצוע עבירה בעלת אופי כזה כנגד שכן יש בה כדי ללמד על מסוכנות רבה מצד מבצעה אשר מצפוננו אפשר לו למעול כך באמון הבסיסי הקיים בין שכנים.

בהקשר זה יצוין, כי מתסקיר המעצר עולה כי המתלונן הינו שכנו של המבקש מילדות.

כמו כן, הדעת נותנת כי מי שנחשף לביצוע מעשה כזה מצד שכנו, מאבד את האמון בו וסביר כי יחשוש מהמשך מגורים בסמיכות כך שחששה של המתלוננת המתמשך אף לאחר האירוע הינו מובן ואינהרנטי למעשה העבירה בנסיבות המיוחדות בהן בוצעה.

מתסקיר המעצר עולה, כי המשיב אובחן כמי שסובל מבעיית התמכרות לאלכוהול והוא עבר טיפול במסגרת עמותת אפש"ר.

שירות המבחן ציין, כי עולים בפניו סימני שאלה לנוכח הפער בין אורח החיים שתיאר המבקש לבין אופי העבירה נשוא תיק זה.

לאור כל האמור לעיל, הרי שלא מצאתי שבשלב זה פחתה מידת מסוכנותו של המבקש במידה אשר מאפשרת חזרתו לביתו המצוי בשכנות למתלוננים.

כידוע, מעבר לפגיעה בקניין הגלומה בעבירות מסוג זה, הרי שהפגיעה החמורה והקשה יותר אשר נותנת אותותיה בקורבנות עבירות ההתפרצות הינה הפגיעה בתחושת הביטחון בביתם אשר היה אמור להיות מבצרם.

פגיעה זו מקבלת משנה תוקף במצב דברים בו מי שפגע בתחושה זו הינה שכנם אשר בו הם עלולים להיתקל מידי יום ומידי ערב.

משאלה הם פני הדברים, הרי שסבורני כי לנוכח נסיבותיו הספציפיות של המקרה דנן, טרם בשלה העת להתיר למבקש לשוב ולהתגורר בביתו פחות מחודש ימים מן היום בו העידו המתלוננים בפניי מה שסביר להניח שב והחזיר להם את תחושות החשש מן המשיב כפי שציינה זאת המתלוננת.

יחד עם זאת, לאור עמדת ב"כ המשיבה מצאתי כי ניתן יהיה להקל ביתר תנאי שחרורו של המבקש.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, מצאתי לדחות את הבקשה להתיר למבקש לחזור ולהתגורר בביתו במושב ד' והנני אוסר עליו להיכנס או להימצא במושב זה וכן אוסר עליו להימצא ברדיוס של 100 מטר מהמתלונן והמתלוננת ומכל מקום שבו הם נוהגים להימצא בפועל.

בנוסף, הנני מורה על שינוי תנאי שחרורו של המבקש באופן שישהה מעתה והלאה במעצר בית לילי בין השעות 21:00 ועד 06:00 למחרת תחת פיקוח אחד מן המפקחים שאושרו בתיק, ביתר השעות יהיה המבקש ללא כל מגבלות, למעט איסור כניסה למושב ד' כאמור לעיל.

להודיע לצדדים ולשירות המבחן.

ניתנה היום, ט' סיוון תשע"ט, 12 יוני 2019, בהעדר הצדדים.